

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.265/2022/18.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2022. szeptember 16. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt vádlott1 ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2022. március 10. napján kihirdetett 9.B.1/2022/15. számú ítéletét *helybenhagyja.*

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a vádlott által 2022. március 11. napjától 2022. szeptember 16. napjáig fogvatartásban töltött időt.

A fellebbezési eljárás során felmerült 157.322,- (százötvenhétezer-háromszázhuszonkettő) forint büntügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék fenti számú ítéletével a 2021. február 23. napjától előzetes fogvatartásban lévő vádlott1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának büntetéseben [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont], ezért öt 7 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2021. február 23. napjától 2022. március 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat 964.480,- forint büntügyi költség viselésére, míg megállapította, hogy az ezt meghaladóan felmerült 632.684,- forint büntügyi költséget az állam viseli.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

az ügyészség a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és a végrehajtási fokozat fegyházban történő megállapítása érdekében,

a vádlott és védője egyezően a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.111/2022/16. számú átiratában az ügyészség fellebbezését akként módosította, hogy a szabadságvesztés tartamának súlyosítására vonatkozó részében fenntartotta, míg a végrehajtási fokozat fegyházban történő meghatározása érdekében előterjesztett fellebbezést visszavonta. A bejelentett fellebbezések irányára figyelemmel korlátozott felülbírálatra tett indítványt. Észrevételezte, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védőjét a vádlottat megelőzően nyilatkoztatta jogorvoslati jogáról. Tekintve, hogy ennek az eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére nem volt kihatása, indítványozta, hogy az ítéltábla kizárólag az eljárási szabálysértés megállapítására szorítkozzon. A büntetés kiszabása körében véleménye szerint az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helytállóan és hiánytalanul vette számba, kifogásolta azonban, hogy nem értékelte kellő súllyal a vádlott által behozott kábítószer mennyiségét, továbbá kifejtette azt az álláspontját, mely szerint kisebb súllyal értékelendő a beismerő vallomás és a megbánó magatartás, tekintve, hogy a vádlott az általa megvalósított bűncselekmény körülményeit pontosan nem tárta fel. Összességében indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának súlyosítását, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

[4] A vádlott védője írásban indokolt fellebbezésében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést eltúlzottnak tartotta, kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő körülmények körében nem értékelte a vádlott idős korát és nem értékelte kellő nyomatékka az előkészítő ülésen tett beismerő vallomást. Ezen túlmenően enyhítő körülményként indítványozta még értékelni a rendezett családi körülményeket, valamint azt, hogy a vádlott letartóztatása előtt beteg testvérét ápolta. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként értékelte a lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalmát, mert véleménye szerint egységes a bírói gyakorlat abban, hogy az alsó határhoz közeli tiszta hatóanyag tartalom enyhítő körülményként értékelhető. Összességében a vádlott idős korára és igen rossz egészségi állapotára tekintettel kérte lényegesen enyhébb, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását.

[5] A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

[6] Jelen ügyben a fellebbezések bejelentésére a vádlott terhére, illetve javára, a kiszabott büntetés súlyosítása, illetve enyhítése érdekében került sor [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont]. A Be. 590. § (3) bekezdése szerint, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül.

[7] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott esetben az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja

a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdés, 608. § (1) bekezdés, illetve 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá

d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.

[8] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[9] A Be. 606. § (3) bekezdése szerint, amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[10] Az ítéltábla e jogszabályi keretek között elvégzett, korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor az ítélet kihirdetését követően a vádlott védőjét a vádlottat megelőzően nyilatkoztatta jogorvoslati nyilatkozat tekintetében. A Be. 551. § (2) és (3) bekezdése alapján a nyilatkozatok sorrendje a következő:

[11] az ügyész, a magánfél, a vagyoni érdekelt, a vádlott, majd a védő teszi meg a jogorvoslati nyilatkozatot.

[12] Ennek az eljárási szabálysértésnek azonban az ügy érdemére nem volt kihatása, ezért az ítéltábla csupán ezen eljárási szabálysértés megállapítására szorítkozott.

[13] Ezen túlmenően az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülést a perrendi szabályokat megtartva a Be. LXXVI. Fejezetében részletezett eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le, az ítélet írásba foglalásakor a jogi indokolás terjedelmét illetően a Be. 562. § (2) bekezdése és az 564. § (4) bekezdése szerint járt el.

[14] Az elsőfokú bíróság a tényállást [Be.561. § (3) bekezdés c) pont] a vádirati tényállásnak megfelelően állapította meg és abból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a terhére rótt bűncselekmény minősítése is törvényes.

[15] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság csupán annyiban helyesbítette, hogy az ítélet indokolás [16] bekezdésében részletezetteket az enyhítő körülmények körébe emeli, (56.Bk. vélemény 12.pontja alapján) hiszen a büntetés kiszabása során irányadó körülményekre tekintettel került sor arra, hogy a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban rendelte végrehajtani a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést.

[16] Ugyanakkor mellőzte a súlyosító körülmények köréből azt, hogy a behozott kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a minősítéshez szükséges mennyiség alsó határát többszörösen meghaladja, annak több mint négyszerese, tekintve, hogy a különösen jelentős mennyiségnek nincs felső határa, és nincs következetes bírói gyakorlat abban a kérdésben, hogy mi az az alsó határt meghaladó mennyiség, amely súlyosító körülményként értékelendő.

[17] Nem osztotta a másodfokú bíróság a védő azon álláspontját, ami szerint a vádlott idős korát enyhítő körülményként indokolt értékelni. Az 56. Bk. vélemény 4. pontjában írtak alapján az idős kor enyhítő körülmény, de általában a nyugdíjkorhatárt meghaladó életkort lehet így értékelni. A vádlott pedig 1966-os születésű, azaz a nyugdíjkorhatárt még nem érte el.

[18] Az így helyesbített bűnösségi körülményekre is tekintettel a másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság arányos büntetést szabott ki a vádlottal szemben, az igazodott az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez, valamint a felsorolt enyhítő és súlyosító körülményekhez.

Ezért az ítéltábla sem a kiszabott büntetés súlyosítását, sem annak enyhítését nem tartotta indokoltnak.

[19] Helyesen hivatkozott arra a törvényszék, hogy a középértéktől a vádlott javára jelentősen eltérve állapította meg a szabadságvesztés tartamát, elmulasztotta azonban rögzíteni, hogy az ügyész az előkészítő ülésen a bűncselekmény elkövetésének beismerése esetére hét év hat hónap fegyházbüntetés és hét év Magyarország területéről történő kiutasítás kiszabását indítványozta. Ennek azért van jelentősége, mert a Be. 565. § (2) bekezdésében írt rendelkezésre tekintettel a bíróság kötve van az ügyészség indítványához. Ha a bíróság a bűnösséget elismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen fogadta el, nem szabhat ki hátrányosabb büntetést, illetve nem alkalmazhat hátrányosabb intézkedést, mint amelyet a vádirat, illetve a Be. 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány tartalmaz.

[20] A fentiekre tekintettel jelen ügyben a büntetés kiszabásakor a bíróság számára nem a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti, az adott bűncselekményre meghatározott büntetési tétel középértéke az irányadó, hanem az ügyész által indítványozott büntetés tartamára kell figyelemmel lennie.

[21] Az elsőfokú bíróság az ügyész által indítványozott büntetéstől eltért a vádlott javára, de nem lényegesen, mert az indítványozottnál csak hat hónappal rövidebb tartamú büntetést szabott ki. A Be. 565. § (2) bekezdésében és a Be. 606. § (4) bekezdésében írt törvényi korlátokra figyelemmel a büntetés lényeges súlyosítására törvényi lehetőség nincsen, de súlyosabb büntetés kiszabását a bűnösségi körülmények sem indokolják.

[22] A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés enyhítésére irányuló fellebbezést is alaptalannak ítélte, mert a fentebb kifejtettek szerint a büntetést arányosnak tartotta, így annak lényeges enyhítése szóba sem kerülhet.

[23] A kiutasítás tartamát a törvényszék a bűncselekmény tárgyi súlyára és a vádlott személyi körülményeire figyelemmel arányosan állapította meg és a törvénynek megfelelően rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról is.

[24] A fent kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a kiszabott büntetés enyhítése, illetve súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

[26] A fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költség, amely kizárólag fordítási díjakból merült fel, a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam terhén marad, melyről a másodfokú bíróság a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[27] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2022. szeptember 16.

Dr. Benedek Tibor
a tanács elnöke

Dr. Katona Dorottya
előadó bíró

Sefta Márta dr.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.265/2022/18. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 9.B.1/2022/15. számú ítélete a mai napon jogerős.

Szeged, 2022. szeptember 16.

Dr. Benedek Tibor
a tanács elnöke